

3. szám
2009. december

Beszámoló a BUOD közgyűléséről

2009. november 27-én és 28-án az Ulmi Magyar Kultúregyesület ter-
meiben megtartottuk a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségé-
nek (BUOD) 10. közgyűlését.

A közgyűlésen 21 tagszervezet képviseltette magát összesen 40
küldöttel.

Nagy megtiszteltetés volt számunkra és ugyanakkor munkánk értéke-
lését láttuk abban, hogy a közgyűlésen részt vett a Magyar Köztársaság
Berlini Nagykövetsége képviselőjében Dropkó Erzsébet főkonzul
asszony.

Az elnökségi és egyéb beszámolókat és érdekesítő előadások mellett
fontos jövődöbéli teendőinket is megbeszéltük, megvitattuk.

Megújult a Szövetségünk elnöksége is. Az elnökség jelenlegi összeté-
tele a következő:

dr. Klement Kornél, Frankfurt - elnök
Szilágyi Szabolcs, Hannover - elnökhelyettes
Baczur Magdolna, Ulm - pénztáros
dr. Barcsay Ákos, Mainz - elnökségi tag
Csákvári Dániel, Hannover - elnökségi tag
dr. Hatvany Béla Csaba, Ulm - elnökségi tag
Jablonkay Péter, Stuttgart - elnökségi tag
Urban Mária, Berlin - elnökségi tag

Köszöntjük sorainkban az új BUOD tagegyesületeket:

- Csodaország e. V., Frankfurt
- Német-Magyar Társaság Köln-Bonn
- Magyar Néptáncsoport Vadrózsa, Hagen (www.vadrozsa.de)
- Magyar Média Net, Offenbach (www.magyar-media.net)
- Ehingeni Könyvtár Magyar Irodalom Német Nyelven, Ehingen
(www.ungarische-literatur.eu)

A közgyűlés
résztevői

Hálás köszönetet mondunk Illés-Molnár Márta volt elnökségi tagnak
és Tamás Péter volt elnökhelyettesnek eddig végzett munkájukért; jelez-
ték, hogy ezután is figyelemmel kísérik és támogatják a BUOD mun-
káját. Továbbá sok sikert kívánunk Szilágyi Szabolcsnak új,
elnökhelyettesi tisztségében és egyúttal szeretettel köszöntjük Csákvári
Dániel és Jablonkay Péter új elnökségi tagokat.

Köszönetet mondunk továbbá a helyi szervezőknek, az Ulmi Magyar
Kultúregyesületnek.

Hatvany Csaba, BUOD elnökségi tag

Az újonnan megválasztott elnökség: Csákvári D., dr. Hatvany Cs., Urbán M.,
Baczur M., dr. Klement K., Szilágyi Sz., Jablonkay P. (a képről hiányzik dr. Barcsay Á.)

NYILATKOZAT

a 2004. december 5-én tartott
népszavazás ötödik évfordulója alkalmából

A Nyugat-európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége
(NYEOMSZSZ) a 2004. december 5-én tartott népszavazás ötödik
évfordulóján sajnálattal állapítja meg, hogy a magyarországi politikai
pártok öt év után sem voltak képesek kialakítani olyan közös nemzeti
stratégiát, amely megakadályozza a határon túli nemzetrészek elsorva-
dását, megvédi intézményeiket az ellenük irányult támadásoktól és hoz-
zájárul a szülőhelyükön való boldogulásukhoz.

A NYEOMSZSZ változatlanul szükségesnek tartja az autonómia kér-
désének alapos kidolgozását és az EU fórumai elé terjesztését. A nacio-
nalista túltengéseknek csakis megfelelő belső önrendelkezéssel lehet
gátat vetni. Ennek fontos részét képezi az anyanyelvi oktatás és a
nyelvhasználat biztosítása minden szinten. Pártpolitikai és ideológiai
terheltségtől mentesen újra kell foglalkozni a kettős állampolgárság
ügyével, megfontolva, ennek megadása milyen előnyökkel járna az
érintett személyekre nézve.

A NYEOMSZSZ megállapítja, hogy a kisebbségi jogok be nem tar-
tása különböző országokban egyáltalán nem tekinthető belügynek,
éppen ezért határozottan szorgalmazza a kisebbségi jogok egységes,
európai szintű kezelését, azoknak lefektetését a megalkotásra váró
európai Alkotmányban. Úgyisnt fontosnak tartja a kisebbségi ügyek
kezelésére külön európai biztos kinevezését.

2009. december 5.

Deák Ernő (Bécs) elnök

dr. Klement Kornél (Majna-Frankfurt)
Bihari Szabolcs (Stockholm) alelnökök

ZÁRÓNYILATKOZAT

A Nyugat-európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZSZ) 2009. szeptember 5-én Prágában tartotta 9. rendes évi közgyűlését. Köszönet illeti a Cseh- és Morvaországi Magyarok Szövetségét előkészítő munkájáért és vendégszeretetéért.

A közgyűlés Pátkai Róbert ny. evangélikus püspök (London) áhítatának felolvasásával kezdődött.

Dr. Deák Ernő elnöki beszámolójában kiemelte a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának (KMKF) megbízásából alakult Szórvány Munkacsoport létrehozását és a NYEOMSZSZ szervezeti bekapcsolódását, amelynek dr. Klement Kornél elnökhelyettesként történt megválasztása is nyomatékos ad.

A közgyűlés meglepéssel állapította meg a NYEOMSZSZ működésének és szerveztségének további erősödését, többek között az Őrszavak internetes újság és az Európai Integrációs és Kisebbségi Ügyek Szakbizottságának létrehozásával, kisebbségügyi tanulmányutak megszervezésével, a Svájci Magyar Ház Alapítvány tagfelvételével. Korábbi hasonló jellegű akcióknak megfelelően elismeréssel nyugtázták az Európai Parlamentnél a szlovák nyelvtörvény elleni tiltakozást.

Kontinentális szövetségként a NYEOMSZSZ legfontosabb feladatának tekinti a magyar szórványok anyanyelvi oktatásának és közösségmegtartó intézményrendszerének további fejlesztését és erősítését. Ennek súlyát az újonnan nyugatra érkező magyar fiatalok és családok integrációja is növeli.

A NYEOMSZSZ anyagi erejének és szerveztségének függvényében kezdeményező és közvetítő szerepet vállal az anyanyelvi oktatás szervezésében, ugyancsak a magyar kisebbségek önrendelkezési törekvéseinek mint jogos igénynek szorgalmazásában.

A NYEOMSZSZ nem pártpolitikai irányultságú csúcsszervezetként nyomon követi a Kárpát-medencében, különösen az anyaországban végbemenő politikai, gazdasági és kulturális változásokat. Kötelességének tartja, hogy szavát hallassa a magyar – magyar kapcsolatokat befolyásoló és meghatározó döntéshozatalban.

A NYEOMSZSZ összmagyarságban gondolkozva lényegesnek tartja, hogy a határon túli és nyugati magyarságot a magyar nemzet szerves, elválaszthatatlan részeként kezelje a mindenkor magyar kormány.

Kéri:

- a határon túli magyarság intézményrendszerének segítését, kiépítését és fenntartását,
- az érdekképviselőinek támogatását,
- támogatások terén a pályázatok egységesítését és egyszerűsítését,
- a határon túli, nevezetesen a nyugati magyarság kettős állampolgárságának rendezését,
- a magyar társadalmi rendszerben a passzív és aktív választójog biztosítását.

A közgyűlés az 1989-es határnyitás 20. évfordulójának jegyében tisztelettel adózott báró Boeselager Csilla, szül. Fényes Csilla emlékének.

A jövő évi terveknek megfelelően a NYEOMSZSZ folytatja a győri Apáczai Csere János Egyetemen való gyümölcsöző együttműködést.

A HU-RA internetes rádió további fejlesztését és kiépítését szükségesnek tartja.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadta a 2008. évi elnökségi beszámolót és pénztári jelentést, a vezetőségnek megszavazta a felmentést.

A közgyűlés emlékeztette az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségét a 2010-ben esedékes „Kufstein-Tanácskozás” közös megrendezésére.

Prága, Csehország, 2009. szeptember 5.

Bihari Szabolcs
NYEOMSZSZ alelnöke
dr. Deák Ernő
NYEOMSZSZ elnöke
dr. Klement Kornél
NYEOMSZSZ alelnöke

A NYEOMSZSZ nyilatkozata a szlovák államnyelvtörvény kapcsán

A Nyugat-európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZSZ) nyilatkozatot tett közzé a szlovákiai államnyelvtörvényről, amelyben felhívja a figyelmet a törvény ellentmondásaira. A nyilatkozatban, amelyet a szövetség nevében Bihari Szabolcs alelnök, Deák Ernő elnök és Klement Kornél alelnök írt alá, a következőket tudatják a közvéleménnyel:

Tudomást véve a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsa által 2009. június 30-án megszavazott 1995. évi 270. számú törvény módosításáról és tanulmányozva annak szövegét megállapítja, hogy – nem véve figyelembe a nemzeti kisebbségek védelmének szükségességét – ezen törvény jelenlegi megfogalmazásában mindenek fölé emeli Szlovákiában a szlovák nyelv elsőbbségét. Ennek megfelelően a szlovák nyelv védelmét deklarálja oly mértékben, hogy nyilvánvaló veszélyeztetettséget nyilvánít ki, éppen ezért a hivatalos állami közegekben túlmenően a magánéletben is előírja a szlovák nyelv – ha nem is kizárólagos – használatát. Nyomatékosul „kötelességmegszegésért” 100-5000 euró bírságot szab meg azon jogi és fizikai személyek ellen, akiket a törvény be nem tartása miatt elmarasztal a Kulturális Minisztérium felügyelete alatt külön erre a célra felállított szerv.

Attól eltekintve, hogy a jelen szlovák nyelvtörvény a XIX. század tömény nacionalizmusát tükrözi, s ezért anakronisztikus, elvakult egyoldalúsággal a szlovák nyelv korlátlan érvényesítése mellett határozottan a nemzeti kisebbségek beolvasztását célozza. Az Európai Unió tagállamaként a Szlovák Köztársaság ezzel a 2009. szeptember elsejével életbe lépő törvénnyel szembehelyezkedik a nemzeti kisebbségek jogaival, amennyiben nem ismeri el egyenjogúságukat, tagadva ezzel a demokratikus sokszínűség elvét. A Beneš-dekrétumok külön törvénybefoglalása után ennek a törvénynek megszavazása újfent bizonyítja, hogy a Szlovák Köztársaság jelenlegi kormánya elemi jogaikban sérti, létükben korlátozza a Szlovákia területén élő nemzeti kisebbségeket. Ez a fajta politika nem az együttélést, hanem a nemzeti kisebbségek, mindenekelőtt a magyarok elidegenítését szolgálja. Az ebből származó elégedetlenség, a Szlovák Köztársaság és a Magyar Köztársaság között támadt feszültség a Szlovák Köztársaság szélsőségesen nacionalista köréit terheli, ami annál inkább is sajnálatos, mivel ez a szellem jellemzi a jelen kormány hivatalos politikáját.

A NYEOMSZSZ a kölcsönösség és egymásrautaltság követelményeire utalva elítéli a Szlovák Köztársaság jelenlegi kormányának indokolatlanul feszültségkeltő intézkedéseit, egyben felhívja az Európai Unió illetékes szervei figyelmét, hassanak oda, hogy minél előbb rendeződjenek a nemzeti kisebbségek és a többségi társadalmak közti együttélés kérdései. Európa további fejlődését, az unió megszilárdítását, a gazdasági válság leküzdését valamennyi tagállamra kötelezően csakis a kiegyensúlyozott integráció politikája mozdíthatja előre.

Forrás: <http://www.vajma.info> (2009. július 22.)

A közgyűlésen résztvevők csoportja

Torz Magyarország-kép a német sajtóban

A magyar szövetség tiltakozása után a Die Zeit egy új cikkben igyekezett ellensúlyozni a korábbi írás valótlanosságait

Egy, a Die Zeitben nemrégiben megjelent írás miatt tiltakozott a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége. A német sajtóban korántsem egyéni eset, hogy valótlan, torz képet festenek Magyarországról. A tizenhat éve működő németországi magyar szervezet első alkalommal emelte fel hangját az ügyben. Ezzel kapcsolatosan nyilatkozott lapunknak Klement Kornél, a szövetség elnöke.

Milyen érzést váltanak ki önből a német nyelvű médiában megjelent híresztelések, hogy „a fasizmus zászlaja alatt” vészhelyzetbe kerül Magyarország, amely a „barna gátszakadás” után a „XXI. század első fasiszta állama lehet”?

- Az ilyesfajta megállapítások természetesen felháborodást váltanak ki. Mert valóban hamis, csúsztatott és mélységesen eltorzított képet festenek az országról. Senki nem vitatja azt, hogy szélsőséges erők jelentek meg Magyarországon is, de ha egész Európát vizsgáljuk, akkor látni kell, ez nem kizárólag magyar jelenség.

- Röviddel az ominózus cikk után a németországi magyarok szövetsége bírálta a volt szociáldemokrata kancellárt, Helmut Schmidet mint a Die Zeit hetilap kiadóját.

- Nagyon bántott bennünket az írás hangneme, ahogyan teljesen egyoldalú, hamis állításokkal és ferdtetésekkel, klisékkel és sablonokkal próbálja az egész magyar nemzetet és az országot idegengyűlölőként beállítani, ami egyszerűen nem felel meg a valóságnak. A sajtó egyik alapszabálya, hogy a szerző ne tényként állítsa be saját véleményét. E téren az író átlépte a határt. Ezért nem is olvasói levelet küldtünk a szerkesztőségnek, amelyben tételesen próbáltunk volna helyreigazítani, hanem rövid és higgadt tiltakozást írtunk.

- Milyen visszhangot váltott ki a reakció?

- Sok elismerő, a tényeket még inkább részletező, álláspontunkat alátámasztó levelet kaptunk. Úgy érzem, sikerült kifejeznünk a németországi magyarság túlnyomó többségének felháborodását és tiltakozását a cikk ellen. A lap ezután közölt egy másik cikket, amely ellensúlyozta a korábbi írásban foglaltakat, megmagyarázta a jelenlegi magyar helyzetet. Hasonlót észleltünk a Süddeutsche Zeitungnál is. A lap igyekszik a németországi magyaroktól kapott levelek közlésével az előzőleg festett, egyoldalú negatív képet árnyalni. A Die Zeit cikkének sajnálatos következménye, hogy abból több német munkatársam és barátom egyetlen tanulságot vont le: ilyen körülmények között nem utazunk Magyarországra. Csak biztatom őket, hogy menjenek nyugodtan, és ismerkedjenek meg a magyar vendégszeretettel.

- A német újságírók többségének áthidalhatatlan akadályt jelent a magyar nyelv. Így segítségre szorulnak. Csakhogy kizárólag bal-liberális forrásokra utalnak a cikkeiben sorozatosan visszatérő nevek: Konrád, Nádas, Esterházy, Dalos, Gáspár.

- A kapcsolattartás az újságírószakma feladata. Az ő kötelességük, hogy mindenféle nyelvi nehézség ellenére tárgyilagosan és körültekintően tájékozódjanak és annak megfelelően tájékoztassanak. Nem az a mérce, hogy az újságíró kivel beszél és kit idéz, hanem az, hogy az általa festett összkép tükrözze a valóságot.

- A rendszerváltás után arra lehetett számítani, hogy az emigrációban működő szervezetek lemondanak politikai jellegű, a kommunista rendszert orostorozó célkitűzéseikről. Az MSZP-kormányok ártalmas tevékenysége azonban kikényszerítheti az újbóli fellépéseket. Újra aktivizálódnak az emigránsok?

- Már a magyar szervezetek szövetségének megalakításánál úgy gondoltuk, hogy a kommunista rendszer bukása után a szabad magyarországi választások és a demokratikus véleménynyilvánítás lehetőségével befejeződött az emigráció klasszikus korszaka. Azóta nem is nevezzük magunkat emigránsoknak, hanem németországi magyaroknak. Nem akarunk abba a hibába esni, hogy úgymond „a fark csóválja a kutyát”. A magyar állampolgárok dolga megválasztani azt a kormányt, amit szeretnének. Szövetségünk ezért csak a nyugati magyarságot érintő vagy össznemzeti kérdésekben nyilatkozik, német vagy magyar párt-politikai vitákba nem avatkozik.

- A Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége legutóbb arra szólított fel, hogy mindenki menjen el szavazni az európai parlamenti választásokon. Miért tartották fontosnak ezt a felszólítást?

- Meggyőződésünk, hogy a magyarság számára az Európai Unió új, biztató távlatokat nyit meg. Az Európai Parlamentben szélesebb összefüggésekbe helyezve tudunk felvetni számunkra fontos kérdéseket. A néppárti frakció ülésén például a magyarországi, a felvidéki és az erdélyi képviselők magyarul beszélnek egymással, együtt gondolkodnak, és rajtuk keresztül olyan fórum alakul ki, amely révén koordinálhatók a határon túli nemzetrészek autonómiaötrékvései. A magyarság egy-egyben tud megjelenni Európában, amire eddig nem volt lehetősége.

Stefan Lázár (Köln)

Magyarok a nagyvilágban

Képes életrajgyűjtemény a világban szétszéledt magyarok és magyar származásúak egyéni, családi és közösségi pályafutásáról. Aki által előbbre haladt a világ – az emigráció nagykönyve a XXI. századnak.

Világhírű művészek és hírességek, tudósok és neves felhalálók, Nobel- és Oscar-díjasok, üzletemberek és vállalkozók, miniszterelnökök és közismert politikusok, olimpiai és világbajnok sportolók, vagy csak a hétköznapi élet szereplői ők – akikről e könyv szól. Közös bennük, hogy magyar gyökerekkel rendelkeznek, szülőföldjük – nekik vagy ősiknek – a Kárpát-medence Magyarországa.

Útra keltet (vagy hajdanán szüleit), olykor azt sem tudván, hová sodorja őket a sors. Menniük kellett, politikai, vallási, egzisztenciális, morális okokból, vagy mert hajtotta őket a világ felfedezése utáni vágy. Gyakorta egy szál ruhában, pár fillérrel a zsebben, nyelvtudás és kapcsolat nélkül vágta neki a nagy útnak. A semmiből kezdték újra életüket egy idegen földön, egy idegen kultúrában.

Most – jellekés értelemben – e könyv által hazatérnek. Élettörténeteikből kiderül: sokan közülük nem csak a magyarság hírnevét öregbítették, hanem a világot is előbbre vitték. Munkásságuk az egyetemes magyar kultúra része.

Több mint tíz éven át, sok-sok országban egy kis csapat kitartóan gyűjtötte és készítette ezeket az írásokat: mintegy félezer életrajz, több mint félszáz közösség-történet sok száz képillesztrációval, s mintegy négyszáz szervezet elérhetőségét tartalmazó címtárral. A kiadvány bizonyos értelemben egyedülálló, mert informatív, olvasmányos, szórakoztató, képekkel gazdagon illusztrált, olykor megrázó, lélekfelemelő tartalommal bíró írások összessége, s ilyen széles reprezentációval még nem jelent meg életrajgyűjtemény az emigráció magyarságáról.

További információ: www.pano-rama.hu

Reményik Sándor: Nagy Magyar télben

**Nagy magyar télben picike tüzek,
A lángotokban bízom,
Legyen bár messze pusztán rőzseláng,
Bár bolygófény a síron,
Szent házi tűz, vagy bujdosó zsarátnok:
Boldog vagyok, ha magyar lángot látok.**

**Nagy magyar télben picike tüzek,
Szikrák, mécsék, lidércek,
Mutassatok bár csontváz halmokat,
Vagy rejtett aranyércet,
Csak éjjetek, csak melegítsetek ma,
Soh'se volt ily szűkség a lángotokra!**

**Nagy magyar télben picike tüzek,
Jaj, be szétszórva égtek,
Királyhágón, Kárpáton, mindenütt!
De mondok egyet néktek,
Szélid fények és szilaj vándorlángok:
Mít gondoltok: ha összefogóznátok!**

**Nagy magyar télben picike tüzek,
Soh'se volt olyan máglya,
Mintha most ez a sok-sok titkos láng
Összefogna egy láncba.....!
Az égig, a csillagos égig érne,
És minden idegen rongy benne égne!**

Megjelent a Nyugat-európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége ORSZAVAK című, a szórványban élők számára készülő, negyedévenként megjelenő online folyóirata.

A lap megtekinthető a www.nyelemszsz.org/orszavak címen.

„Másként éli meg az édesanyjai nyelv élményét, annak felismert vagy sejtett szépségeit, aki úgy él benne, hogy sem korholást, sem dicséretet nem kap érte, mint az, akinek e szépségeiért nap mint nap meg kell küzdeni.” (Gál Sándor)

Ez a bizalom élteti a szórványban élő magyarokat is, mikor anyanyelvük megtartására törekednek, mikor a legkülönbözőbb intézményi formákban: hétvégi óvodákban, anyanyelvőröző táborokban, hétvégi iskolákban, egyetemi kurzusokon tanítják a magyar nyelvet, őrzik kultúráink felbecsülhetetlen értékeit.

A nyugati szórványban élők az Oktatási és Kulturális Minisztérium Határon Túli Magyarok Titkársága támogatásával az NYME Apáczai Csere János Kar és a Neveléstudományi Intézet kiváló szakmai munkájának és vendégszeretetének köszönhetően hosszú évek óta vesznek részt a szórvány speciális helyzetét és igényét figyelembe vevő továbbképzésen Győrött. Itt született meg a közös együttgondolkodás kereteit kitágító tanácskozási gondolata, melyre 2008 nyarán a Miniszterelnöki Hivatal által támogatott göteborgi konferencián kerülhetett sor. Sok fontos alapvető fogalmaztat meg a résztvevők az igények és lehetőségek figyelembe vételével, s itt született meg a döntés egy, a nyugati féltekén és a Kárpát-medencében élő magyarok számára is egyaránt elérhető elektronikus folyóirat szerkesztéséről, mely mindenki számára hozzáférhetővé teszi a legújabb tudományos és gyakorlati, az identitást, a módszertani kultúrát, a nemzeti irodalmat, népi kultúrát ismertető írásokat.

Göteborg a bölcsője az Őrszavak című magyarságismereti tanításmódszertani szakfolyóiratnak, melynek megjelenése alkalmából szeretettel köszöntöm a felhasználókat, olvasókat! Bízom benne, hogy ez a lap segíteni fogja munkájukat.

Kérem Önöket, ne csak olvasói legyenek, hanem szerkesztői, formálói is a lapnak, hiszen céljaink szerint igazi értelmét csak akkor érheti el az Őrszavak, ha az olvasók is magukénak érzik, ha megtisztelnék minket észrevételeikkel, ha megosztják ötleteiket, tapasztalataikat velünk, s így mindenkivel, akinek fontos nyelvünk megmaradása, megőrzése, az ifjú nemzedékeknek való átadása.

Wurst Erzsébet, felelős kiadó (Ausztria)

„Az oskolák fölöttébb szükséges voltáról”

356 évvel ezelőtt, így tavasz táján, a négy világkultúrát számláló időben, a négy világnyelvet (latin, görög, héber, arab) bíró fiatal Apáczai az utrechti nyomdában magyarul adta le fő művének első nyolc fejezetét.

Bátorság, alázat, hit, erő?

Természetesen mindegyikre szüksége volt, mert irigyei, féltékenykedő kortársai a gyulai püspök fülébe már régóta valótlanságokat suttogtak róla. A legfontosabb azonban Apáczai felelősségérzete volt a magyar kultúráért, amit nem átalított megvallani, hogy mestereitől, tanáraitól kapott.

Talán ez a felelősségérzet segített abban, hogy ebben a „májusi nagy dologidőben” Apáczai szellemisége kapcsán, halálának 350. évfordulója alkalmából létrejött egy Kárpát-medencei találkozó Győrött, az Apáczai Csere János Karon, ahol a közoktatás és felsőoktatás avatott szakemberei az anyaországból, Erdélyországból (Szócs Judit), Felvidékről (Albert Sándor), Kárpátjáról (Kováts András), Vajdaságból (Muhi Béla), Várvidékről (Wurst Erzsébet) megfogalmazták a közös felelősségvállalás szükségességét. Miért kell a közös felelősségvállalás?

Először is az anyanyelv megmaradásáért, ápolásáért, ami egyenlő a magyarság megmaradásával. Sokan hangsúlyozták, hogy igazán alkotni, gondolkodni csak az anyanyelven tud az ember; más népet megismerni, információkat szerezni pedig a másik nép nyelvén is lehet, azaz idegen nyelven.

Elgondolkodtat kérdésként merült fel, tudjuk-e mit jelent magyarnak lenni, tudjuk-e mit jelent ott, ahol nincs tankönyv, nincs magyar nyelvű egyetem, ahol nap mint nap megélik és megszenvedik a magyarságukat. Tudjuk-e, hogy az iskoláztatás mitől érték, meg tud-e újulni a magyar iskoláztatás, a tanítás szelleme, módszere, ahogy Apáczai is kívánta, az elődök példája nyomán, az európai műveltség eszmeáramlatai és a hazai értékek alapján. Képes-e a magyar pedagógiai kultúra visszaszerezni presztízsét?

Van-e szolidaritás, képes-e a magyar ember cselekedni, ha Erdélyben leváltják a magyar tanfelügyelőket, igazgatókat, ha Kárpátján ukránul kell érettségizni, a magyar iskolákban?

S aggodó kérdés volt: Tudós, kutató tanárok tanítanak? Egyáltalán ki marad tanítónak, ha „állapotjához illendő fizetést nem kap”?

A közoktatás és a felsőoktatás között nincs kommunikáció, egyáltalán kit érdekel a közoktatás problémája?

Érti-e a magyar közoktatás és felsőoktatás tanítója Magyarországon Apáczai üzenetét: melyek a jóra való indulat kritériumai, azaz mi az egyenesség (tisztesség), az okosság (bölcsség), az erősség (állhatóság) és a mértékletesség.

Kedves Olvasó, végül is hagyatkozzunk továbbra is Apáczaira, azaz: „a bölcs lelki nagysága tettekre alapozza az igazi dicsőséget; inkább akar fejedelem lenni, mint annak látszani.” Segítsd munkánkat és erősítsd hitünket Apáczai kívánalmaival „az igazi javakkal: műveltséggel, jó erkölccsel és ékesszólással”.

Kovátsné Németh Mária, szerkesztőbizottság (Győr)

A Régiók rovatról olvashatjuk:

„... a világ különböző részein élő magyar közösségekről olvashatnánk, elsősorban arról, hogyan sikerül abban a régióban megőrizni vagy megtanítani a magyar nyelvet és a zenei anyanyelvet, milyen tanítási, nevelési lehetőségek segítik az identitástudat építését, fejlesztését stb. Az illető országban folyó oktató-nevelő munka felvázolásával együtt fontosnak tartjuk, hogy ismertető írások is megjelenjenek a régióbeli magyar közösségek életéről – jelenéről és történetéről is, illetve azt, hogy külön rovatunkban bemutathassuk a nyelv és kultúra oktatásában jelentős munkát végző pedagógusokat, tanítókat, nevelőket, táboroservezőket, azokat, akik példát mutattak az elmúlt évszázadban, és azokat is, akik ma végzik ezt a munkát.”

Ezt a szerepet szántuk, szánjuk a Régiók rovatnak, melyet két egysegre osztottunk: a Műhelyben a szórványban a magyar nyelv és kultúra ápolására szolgáló, szervezett formában működő oktatási intézményekről, iskolákról tájékoztatjuk olvasóinkat, míg az Eseményekben a honismereti, nyelvvelő táborok, rendezvények kerülnek bemutatásra.

Bihari Szabolcs, lapunk indításának egyik lelkes kezdeményezője, Svédországból arról tájékoztató, hogy ma a világban – Magyarországon kívül – legkevesebb 42 országban van bejegyzett magyar egyesület, olyan szervezet, melynek egyik, ha nem a fő célja a magyarságtudat, az anyanyelv és a zenei anyanyelv ápolása, őrzése. Illúzió lenne bemutatni minden szórványban működő magyar iskolát és irodalmi, valamint zenei anyanyelvet ápoló közösséget? Természetesen ez lehetetlen vállalkozásnak tűnik, bizonyára az is, ám éppen ezért érdemes ezt a nem mindennapi feladatot fölállalni, hogy bemutathassuk a TANÍTÓKAT, akik a világ valamelyik eldugott zugában, legtöbbször anyagi és erkölcsi támogatás nélkül dolgoznak, és hisznek kultúráink, nyelvünk életképességében.

Hol és hogyan történik mindez? Erről szeretnénk tájékoztatni, illetve teret adni az áldozatos munkát vállaló kollégáknak, hogy bemutatkozhasanak és bemutathassák tanítványaikat is.

Addig is, amíg sikerül pontos térképet készíteni a világban szétszórott magyar közösségekről, közreadjuk azoknak az országoknak a listáját, ahol bejegyzett magyar szervezet(ek) működnek.

- Európa 27 országában: Anglia, Ausztria, Belgium, Csehország, Dánia, Észtország, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Horvátország, Írország, Izland, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Németország, Norvégia, Olaszország, Portugália, Románia, Spanyolország, Svájc, Szerbia, Szlovákia, Szlovénia, Ukrajna (Kijevben is van magyar szervezet, nem csak Kárpátjáról);
- Észak-Amerika mindkét államában, az USA-ban és Kanadában;
- Dél- és Közép-Amerika hét országában: Argentína, Brazília, Chile, Mexikó, Paraguay, Uruguay, Venezuela;
- Afrikában a Dél-afrikai Köztársaságban;
- Ausztráliában és Új-Zélandon;
- Ázsiában Hongkongban, Kazahsztánban és Izraelben.

Székel Győző, főszerkesztő (Kolozsvár)

Szerkesztőbizottság:

BIHARI SZABOLCS, a szerkesztőbizottság elnöke
GEDEON MÁRTA (Varsó), KOVÁTSNÉ NÉMETH MÁRIA (Győr),
LENGYEL FERENC (Bécs), LUKÁCSFY KRISTÓF (Helsinki),
MUHI BÉLA (Újvidék), PATHY LÍVIA (Felsőőr),
SZÉKELY ILDIKÓ (Kolozsvár), TOMPA ANNA (Jönköping)

Főszerkesztő:

SZÉKELY GYŐZŐ (Kolozsvár)

Nyugati magyar tanárok képzése Győrben

Nyolcadik alkalommal rendezte meg 2009 augusztusában a győri Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar Neveléstudományi Intézete a nyugati szórványban magyar nyelvet oktatók módszertani továbbképzését. A találkozón hét országból (Anglia, Ausztria, Brazília, Kanada, Lengyelország, Németország, Svédország) 27 pedagógus vett részt. Németországból heten érkeztek: Freiburgból, Karlsruhéból és Münchenből.

A hatnapos együttlét során a pedagógusok feleleveníthették, újdonságként feldolgozhattak számos elméleti és gyakorlati információt, tanítás-módszertani és általános kulturális ismereteket. A továbbképzés látogatói az első napon megismerkedtek a 230 éves Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Karral, betekintést nyertek a csillagászat világába, tudatosították a pedagógus kompetenciafejlesztő szerepének a fontosságát, majd találkoztak a Tinta Könyvkiadó igazgatójával, aki bemutatta a kiadót és kiadványait.

A következő napok hasonlóan mozgalmasak voltak, reggeltől sokszor késő estig szoros napirenddel. A magyar mint idegen nyelv tanítása, a kéttannyelvű oktatás és az anyanyelvi készségek fejlesztésének kérdésköre egyaránt szerepelt a programban. A magyar anyanyelvi tanítás-tanulás módszereinek bemutatásakor a pedagógusok az általuk tanított korosztályoknak megfelelően csoportokat alakítottak, s egy-egy óvodai, általános iskolai alsó és felső tagozatbeli, valamint középiskolai vezetőtanár tolmácsolásában ismerkedtek meg az újabb

módszertani lehetőségekkel. Helyet kapott a továbbképzés színes repertoárjában a művészetpedagógia is: a néptánc és a népdalok mellett a művészetterápia, a festészet, a nyelvművelés és a nyelvi játék. A magyarságismeret átadásának módszerei között mintegy kapcsolódási pontként megjelentek a földrajzi ismeretek: híres magyar családokat, híres magyar asszonyokat, írókat, költőket kísérték végig a továbbképzés „tanulói” Magyarország térképén. A továbbképzés „tanárai” önnön földrajzi ismereteiket is bővíthették a klímaváltozás területén. Az általános pedagógiai ismeretek pallérozását szolgálta a pszichológia kitekintés.

A megerőltető szellemi munka mellett alkalom nyílt a kapcsolódásra is: a résztvevők megtekintették a győri Vaskakas Bábszínház Metamorfózis című darabját, Lengyel Ferenc ausztriai magyartanár Kányádi-estjét, megismerkedtek a magyarországi borkultúrával, és lehetőségük nyílt borkóstolásra is.

Nagy köszönet illet mindenkit, aki hozzájárult a módszertani továbbképzés sikeréhez. Köszönet illeti a szervezőket, az előadókat és a résztvevőket egyaránt. Bízunk benne, hogy Kovátsné Dr. habil. Németh Mária intézetigazgató-asszony szakmai koordinálásában és Wurst Erzsébet, a Nyugat-európai Országos Magyar Szervezetek Szövetségének oktatási előadója közbenjárására 2010-ben 9. alkalommal is megrendezésre kerül Győrben a nyugati magyar szórványban magyar nyelvet tanító pedagógusok módszertani stúdiuma.

Illés-Molnár Márta, Karlsruhe

Psalmus hungaricus – 1956

A véletlen úgy hozta, hogy az októberi rendezvény-lehetőségünk pontosan október 23-ára esett. Vendégünk, Meister Éva erdélyi származású színművésznő, méltó és nívós irodalmi csokrot nyújtott át a zsúfolásig megtelt terem hallgatóságának.

Nemzeti lobogónk és a pislákoló mécses mellett emlékestünket a Szózzal, ill. Kucsera János szavallatával és rövid októberi megemlékezésével kezdtük.

Az est a magyarság szabadságvágyáról és küzdelmeiről szólt, a Rákóczi-féle szabadságharcról napjainkig.

Meister Éva borzongatóan hitelesen és szuggesztív erővel idézte Ady Endre, Dsida Jenő, Petőfi Sándor, Szócs Géza, Székely János hazafias és forradalmi verseit, illetve Albert Camus, Wass Albert és Wittner Mária megrendítő írásait a forradalomról és az azt követő páratlan megtorlásról.

Befejezésül a Székely Himnuszt, valamint Nemzeti Imánkat énekeltek el közösen.

Bár szerény körülmények között, érzésem szerint vendégünk méltó emléket állított 1956 hőseinek, szabadságharcosainak és azoknak a napoknak, „amikor nemzetünk egy fejjel magasabb volt önmagánál.”

Kucsera János, München

A „Marcali 3 tenor” vendégszereplése az Ulmi Magyar Kultúregyesületben

Az egyesületünkben 2009. október 23-án rendezett „Musikalischer Abend” című zenés programmal a Magyarországról meghívott „Marcali 3 Tenor” – Máthé Zsolt Mihály, Kelemen Gábor és Gájer Tamás kiváló énekesek személyében – nagyon színvonalas és nagyszerű előadással lepte meg a tagságot és a meghívott vendégeket. Ezzel az estével, aminek a visszhangja hetekkel később is nagyon pozitív volt, úgy

gondoljuk, nemcsak egy kellemes és tartalmas programmal gazdagított bennünket, hanem izelítőt is kaptunk a magyar operett és opera világából, amire méltán büszkéek lehetünk.

Köszönet az előadónak, a szervezőknek és a segítőkész tagoknak. Érdemes volt!

Az 1956. október 23-i eseményekre emlékezve és emlékeztetve, vendégeinket a BUOD által kiadott „Szemtanúk” című könyvvel ajánldoztuk meg.

Pödör Péter, Ulm

KÁROLY RÓBERT, SZENT GYÖRGY ÉS AZ ALMAFÁK

**AKI – cserkészek kerületi akadályversenye
2009. szeptember 25.-27. Kastl / Németország**

Kedves cserkészek! Biztosan észrevettétek, hogy egy pár társatok a szabadidejében gödröket ásott, s abba fákat ültetett. Szép, egészséges almafa csemetéket. Oly régóta mondogatjuk már: Milyen kár, hogy a kiscserkész ház előtt nics árnyék, s kifeszíteni sem tudjuk a sátrakat, ponyvákat valaminek!

Ezen gondolkodva támadt az az ötletem, hogy fákat kell ültetni. De nem csak árnyékot adókat, hanem gyümölcsfákat! Milyen jó lesz majd pár év múlva nem a boltból venni, hanem a fáról szedni a friss gyümölcsöt! Meg aztán akik ültették, azok egykor büszkén mesélhetik majd gyermekeiknek, hogy „ezt a fát bizony én ültettem gyermekem”. S talán mindenki egy kicsit jobban érzi, hogy otthon van, s így jobban fog kötődni a cserkészparkhoz és a cserkészethez egyaránt. De a legerősebb gondolatom az volt, hogy legyünk mi az élet adói. Adjunk esélyt minden kis magnak, facsemetének, hogy kiteljesedhessen, s ezzel is segítsük a földünket egy kicsit jobb állapotba, mint ahogyan találtuk. Jó lenne, ha sokan követnék ezt a példát, hiszen a cserkészparkba még sok-sok gyümölcsfa elfér. Ültessetek ti is fákat! Egy fa ára oly kevés, amit egy csapat vagy őr is össze tud gyűjteni, sőt, cserkészek a saját zsebpénzükből is ki tudnak fizetni. A többi a leleményeteken és szorgalmatokon múlik!

Egy fa annyi szimbólumot hordoz magában, hogy arról könyveket lehet írni, de egyet mindnyájunknak jelentsen: Bizakodva nézzünk a jövőbe, mert az élet él, és élni akar!

Segítsük ezt elő, legyünk az élet hordozói, ültessünk fákat!”

Ezekkel a szavakkal zárta be Lydia az idei akadályversenyt, ahol 130 cserkész mérte össze a tudását cserkészismeretből, ügyességéből, találékonyságából és magyarságismeretből.

A kerettörténet Károly Róbert kora volt. Egy vándorszínész társulat előadta, hogy hogyan is lett ez az akkor még fiatal legényke Magyarország királya. Sajnos, a történet nem úgy folytatódott, mint a mesékben, hogy addig élt, míg meg nem halt, hanem a korona körül bizony sok bonyodalom támadt... Mivel tudjuk, hogy K.R. jó minőségű aranypénzt veretett, ezzel kezdődött a verseny is: aranyat kellett bányászni, és ezeket a rögöket egy veszélyekkel teli úton el kellett szállítaniuk a királyi olvasztóhoz, ahol aztán tudták a pénzverést folytatni. Közben jelszavakat kellett megjegyezni, át kellett csúszniuk kőelhídon a szakadék felett, csomókat kellett ki-be kötni és az ország címerét, indulóit is kellett ismerniük. A rovásírással írt szövegeket megfejtve tudtak továbbhaladni, de közbe-közbe fel kellett nézniük az égre is, mert a csillagok és Nap segítségével azokban az időkben nehéz volt tájékozódni. Tudjuk, hogy veszélyes idők voltak akkoriban! Sajnos itt is rengeteg veszély leselkedett az utazókra: tolvajok, vámszedők, kőbor katonák, akik mind az aranyércet akarták megszerezni, de legalább is annak egy részét. Bizony így esett meg az is, hogy sebesülteket is találtak bátor utazóink, akiken természetesen az akkori korban használatos módon tudtak segíteni, hiszen ismerték a gyógynövények titkát és az 1300-as években a sebeket is mindenki tudta kezelni. Estére azért sikeresen leszállították a több-kevesebb maradék aranyércet, s vidám tábortűz mellett mesélték el a kalandjaikat is. Igen ám! De akkor már annyi kőszá hírt járta mindenfelé, hogy szegény alattvalók már azt sem tudták, hogy éppen ki a királyuk

Szerencsére egy hírvívő érkezett, aki elmondta, hogy a Szent Korona öfelése ismét egy sárkány birtokában van. Tudjuk, ki ez a sárkány? A vasárnapi áhítaton ezt is megtudhattuk: ez a bennünk lakó gonoszt jelképezi. Azt a gonoszt, amely önzés, nemtörődomség, lustaság, közömbösség képében bennünk lakik, s amit az igazság és a szeretet fegyvereivel lehet legyőzni. Aztán számháborúval eljutottak a sárkányhoz, aki (átérezve szorongatott helyzetét), talányos szavakba eldugva elárulta, hogy hol találhatók a koronázási jelvények. A cserkészek boldogan vitték a királyhoz a ládát, aki ennek öröme megalapította a Szent György lovagrendet. Ez a Szent György azóta is a cserkészek védőszentje. S végül megtörténhetett az igazi koronázás is. Gondolnánk, hogy minden jó, ha a vége jó, de ez csak a féligazság.

Az izgalom csak ezután hágott a tetőfokára, mivel következett az eredményhirdetés. Ami az egyiknek öröm, az a másiknak bánat. A győztesek a boldogságtól, a többiek pedig a jövőben rejlő lehetőségben bízva fogadkoztak, hogy 2010-ben újra összemérik a tudásukat.

Levontuk a zászlót. A heves búcsúzkodás után csend borult az erdőre. Gyönyörűen süttött a nap és egyenesen, élettől duzzadóan állnak az almafák.

Jablonkay Lydia tpk (Stuttgart)

Magyar cserkészek külföldön

Hol volt, hol nem volt, az óperenciás tengeren túl, az üveghegyen túl, volt egy kis erdő. Az erdőben égett egy nagy tűz, és hangos énekelés hallatszott a fák közül. Magyarul énekeltek, magyar népdalokat. Csodálkozunk, hogy ilyesmi előfordul egy olyan országban, mint Svájc?

Vagy Németország, vagy Ausztria, vagy Svédország? Talán nem csodálkozunk, de biztos megőrülünk annak, hogy külföldön is élnek magyar gyerekek, fiatalok, felnőttek, akik ismerik a magyar népdalokat, és teli torokkal, tiszta szívből énekelik. Ezek a cserkészek, esti tábortűznél. A Külföldi Magyar Cserkész Szövetség I. (Európai) Kerületének cserkészei.

Külföldön már több mint 60 éve vannak magyar cserkészcsapatok, mégpedig amióta a kommunizmusban betiltották a cserkésztevényt, mellesleg a világ legnagyobb ifjúsági mozgalmát. De nem csak hogy 60 éve vannak csapatok világszerte, de még manapság is 13 csapat működik Európa nyugati országaiban (3 Svájcban, 7 Németországban, 3 Ausztriában). A cserkészcsapatok a helyi magyar közösségekben aktív szerepet vállalnak. Így nem csak a gyerekekkel foglalkoznak, hanem ünnepeken is aktívan részt vesznek. Sok városban a magyar iskolákkal is szoros kapcsolatban vannak, illetve a cserkészeten belül működik magyar iskola is. A cserkészcsapatok életéhez hozzátartozik a szombat délutáni foglalkozás, ugyanúgy, mint a hétvégi kirándulások, a pünkösdi regös, nyári és másfajta táborok. Minél többet kint lenni, jobban megismerni a természetes életet, ezt mind magyarul a cserkészelvek alapján. Ez azt jelenti, hogy a gyerekek megtanulnak egymásnak segíteni, feladatokat elvégezni, felelősséggel viselkedni. A cserkészfoglalkozás alapja a magyarságismeret, a cserkészismeretek és a jellemnevelés. Ehhez hozzátartozik az is, hogy viselik a cserkészek világszerte ismert jelét: a nyakkendőt és a cserkészinget.

Minden évben több nagy rendezvényünk van, amin minden csapat részt vehet és amit a csapatok vezetői közösen szerveznek. Ezek a kerületi rendezvényeken sokszor több mint 100, 150 cserkész is összejön. Idén például immár harmincadszor rendeztük meg a regös tábort Tübingenben, ahol a cserkészek elsősorban a magyar néptáncal és a népművészet egyéb ágazataival ismerkedtek meg. A tábor minden évben a Húsvéti ünnepekkel zárul és természetesen locsolással. Az idén lehetőségük nyílt arra, hogy megtegyék az első próbálkozásukat a hegedűn, brácsán vagy bőgőn, citerán. Nyáron mindig 10 napos tábort rendezünk. Általában cserkészparkunkban Kastlban, de voltunk már Svédországban is, ami szintén nagy élmény volt mindenkinek. Ugyanakkor megismerkedtünk a svédországi magyar cserkészekkel is.

Az európai kerület 13 csapatában több mint 450 cserkész van nyilvántartva. A csapatokban és a kerületben nagyon komoly munka folyik. Évente több mint 1000 magyar gyereket táboroztatunk. Az éjszakázások száma (az összes rendezvényeinken) évente meghaladja az 5000-t. E munka sikere úgy is lemérhető, hogy évről évre növekszik a cserkészek száma.

Már majd 20 éve, hogy a cserkészeknek sikerült megvenni egy 10 ha-os erdőt a Kastl-Magyar Gimnázium közelében. Azóta már egy kis ház is épült rá. A szertárban sátrak és konyhafelszerelés van 150 fős táborokra és 8 kenu is csak arra vár, hogy bejárják velük Európa folyóit.

De miért is kell ehhez cserkészlet? Miért nem egyszerűen magyar gyerektáborozásnak nevezzük az egészet? A válasz egész egyszerű. A cserkészlet az egyetlen ifjúsági szervezet, ami képes arra, hogy kitartóan és hosszabb távon foglalkozzon magyar gyerekekkel itt külföldön, mégpedig egységesen. Tehát egy bécsi cserkész ugyanazt tanulja, mint egy heidelbergi vagy zürichi cserkész.

Ha figyelembe vesszük a nehézségeket, amivel küzdünk külföldön, tehát a nagy távolságok, a magyar beszéddel kapcsolatos nehézségek, különböző nyelvű vendég országok, így világosan kitűnik, hogy csak egy jól megszervezett, fegyelmezett és céltudatos szervezet tudja ezt a munkát hosszú távon biztosítani. Márpedig a cserkészlet ezt már 60 éve teszi itt külföldön. Önzetlenül, szeretettel, szeretetből.

A jövőben szeretnék rendszeresen beszámolni a cserkészek tevékenységéről és remélem, hogy ezzel egy kis belátást tudok adni egy izgalmas és kalandos világba, ami nem csak gyerekeknek áll nyitva.

Jó munkát!

*Jablonkay Péter kerületi vezető (Stuttgart)
Külföldi Magyar Cserkészszövetség Németországi Körzet*

Cserkészélet

84. sz. Lehel Vezér Cserkészcsapat

**1. Kerületi Akadályverseny (AKI) 2009. szeptember 27.-28.
Hárshegy cserkészpark, Kastl**

A nyugat-európai kerületi akadályverseny már évtizedek óta egy fontos esemény a német, osztrák és svájci magyar cserkészcsapatoknak. Résztevői nagy létszámban cserkész korú fiúk és lányok, azaz 10-től 16 éves korig, de idősebb vezetők és vándorcserkész korúak is részt vesznek, akik sokat segítenek a szervezésben és állják a verseny állomásait.

A frankfurti 84. számú Lehel Vezér cserkészcsapat két őrssel vett részt, egy fiú és egy leány őrssel, mindegyikük négy taggal és egy vezetővel. Az idén majdnem 120 cserkész vett részt egész Nyugat-Európából az AKI-n.

Frankfurtból egy bérelt kisbusszal utaztunk, mindannyian elfértünk, úgyhogy már az út a majdnem 250 km távoli Kastlba örseinknek egy nagy élményt jelentett.

Felszerelést a sátorozáshoz minden csapatnak saját magának kellett vinnie. Péntek este megérkeztünk, és cserkészeink a

sötétség ellenére gyorsan felépítették a sátrakat. Szombaton az akadályverseny várta a cserkészeket. Izgulva, de jól felkészülve indultak a frankfurti fiúk és lányok. Az állomásokon egyéni cserkészstudással kapcsolatos kérdésekre kellett felelni, ill. gyakorlatokat végezni. A nagy létszám dacára – az egyéni pontozás alapján – Klement Bálint a fiú őrsből sikeresen végzett a második helyen.

Szerencsére az időjárás jó volt, így szárazan, egészségesen és sok élménnyel megrakva tértek vissza örseink Frankfurtba.

2. Mikulás ünnepély – csomagok

A jó cserkészekhez is minden esztendőben ellátogat a Mikulás, és – hacsak lehet – megjutalmazza őket jótetteikért.

Frankfurti cserkészcsapatunkban a Mikulás ünnepség egy fontos esemény. Cserkésztalálkozónk végén, de még a tábortűz keretén belül megjelenik a Mikulás bácsi Krampusz kíséretében.

A Mikulás bácsi őrsönként kéri fel a cserkészeket, hogy lépjenek eléje. Egy rövid beszámoló után, melyben az őrs jó és rossz eredményeit felelevenítik, a gyerekek pl. bemutatnak egy mókát, elmondanak egy verset vagy elénekelnak egy népdalt. Ezzel bizonyítják, hogy valóban megérdemelik az ajándékot.

Legtöbbször, bár az is lehet, hogy mindig, minden gyerek kap egy külön kis ajándéksomagot, melyben többfajta édesség, gyümölcs és játék is van.

Stolmár György, csapatvezető (Frankfurt)

Táncház Hannoverben

2009. október 31-én a Hannoveri Magyar Egyesület immár hatodszorra rendezett táncházat. Ez alkalommal a táncházas körökben jól ismert „Magyarpalatkai Banda”, valamint kitűnő oktatói, a Both házaspár közreműködésével egy újabb szezont ismerhettünk meg gazdag népzenei és néptánc világunkból.

2007 májusában azzal a céllal rendeztük meg első táncházunkat, hogy a magyar népzene és tánc szépségét megszerettesük Észak-Németországban. Ez a nagy áttörést jelentő táncházunk az elvártnál is jobban sikerült, és azóta is nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk magyar, német és más nemzetiségűek részéről, amely bátorított bennünket a folytatásra.

A magunk részéről igyekszünk mindent megtenni annak érdekében, hogy rendezvényünknek hagyománya legyen. Látjuk, hogy a gyerekeink nagyon lelkesen gyakorolják az alaplépéseket, énekelnek és játszanak a gyerek-tánc-házakban, fiatal és idős magyarjaink pedig megéreztek, hogy ez teljesen más világ a népi művészet területén, amit talán eddig nem is ismertek, vagy már rég elfelejtettek. Mindnyájan tudjuk, ez a legjobb lehetőség találkozásra, ismerkedésre, beszélgetésre és nem utolsósorban a néptáncaink megismerésére és tanulására, ami egyáltalán nem magától értetődő a nagy nyugati szórványban. Kitűnő alkalom ez arra, hogy népi hagyományunk értékeit a németekkel és más nemzetiségűekkel is megismertessük. Kis magyar szigetet sikerült ezáltal nekünk itt megteremtünk, amit talán mi sem értékelünk és becsülünk még kellőképpen.

Leine Nachrichten - Stephanie Zerm

Különböző tájegységekről hívnak zenészbándákat és oktatókat, hogy ezáltal ízelítőt adjunk a magyar népzene sokszínűségéből.

2009 júniusában megrendezett táncházunkban a Keszthelyről érkező „GARDONBANDA” a moldvai és gyimesi táncok szépségével ismertette meg. Dóra Áron, Horváth Szilárd, Németh András különleges, feledésbe merült népi hangszereket szólaltattak meg. A közönség csodálattal hallgatta a tekerőlant, a gardon, a koboz és a különböző pásztorsípek hangját. Gombóc Márton bandájának nagyon lelkes és odaadó zenéje, tánca hihetetlenül jó hangulatot teremtett, a körtáncokban sok kezdő táncházas lábát is megmozgatta.

Nagyon jó az együttműködés a Hamburgi Magyarok Szervezetével, valamint a Göttingeni Magyar Klub szervezőivel. Velük minden alkalommal egyeztetünk, így van rá eset, hogy mindhárom helyen sikerül táncházat szervezni. Rengeteg szervezés és munka áll minden rendezvényünk mögött. Nemcsak a zenészek szállásáról és ellátásáról, hanem a messzebről érkező táncpárokéról és családokéról is gondoskodunk.

Mivel sok családost vendéget szeretnénk megszólítani, „humánus” belépti díjak mellett döntöttünk (felnötteknek 8 euró, gyerekeknek 4 euró). Annak ellenére, hogy a bevétel soha nem fedezi a költségeinket, mégsem tartjuk célszerűnek magasabb összeget kérni. Ez viszont azt is maga után vonja, hogy támogatásra szorulunk.

Külön megköszönjük a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége által nyújtott eddigi támogatásokat és természetesen mindazon személyek önzetlen segítségét is, akik fontosnak tartják, hogy a magyar táncháznak továbbra is helye legyen Hannoverben.

„Addig leszünk magyarok, amíg magyarul énekelünk és magyarul táncolunk!” (Kallós Zoltán)

Kallós Zoltán mondatát megszívlelendőnek tartjuk és reméljük, lesz még alkalmunk jó hangulatú, sikeres táncházat szerveznünk a nagy nyugati magyar szórványban ezen a területén: Hannoverben, ahova mindenkit szeretettel hívnak és várunk.

Nöllenburg Gabriella, Hannover

<http://www.hungaronetvoice.eu>

HU-RA internet-rádió

az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek
Központi Szövetségének rádióműsora

Műsorvezető, szerkesztő:

Fetes Kata

hurra-office@aon.at

A Csilla von Boeselager Kelet-Európát-Segítő Alapítvány Szöv. kitüntetése és jótékonyági koncert

A Düsseldorf-i Német-Magyar Társaság (DUG Düsseldorf e. V.) és a Gernungarn (Gernungarn e. V.) egyesületek által 2009. november 21-én a düsseldorfi Steinway-Hausban megrendezett kitüntetés-átadás és jótékonyági koncert nagy sikerrel zárult. A DUG Düsseldorf által a tavalyi évben alapított és első ízben Nagy Mária, a Magyar Köztársaság düsseldorfi főkonzulasszonyának átadott díjat (Unions-Medaille), az idei évben a Csilla von Boeselager Stiftung Osteuropa-Hilfe e. V. alapítványnak adományozta. A kitüntetést dr. Raphael von Hoensbroech gróf úr, az alapítvány elnöke, az 1994-ben elhunyt Csilla von Boeselager bárónő fogadott fia vette át.

A bárónő és az általa 20 évvel ezelőtt alapított, ma is aktívan és eredményesen működő alapítvány első akciói közé tartozott a Magyar Állami Szeretetszolgálat létrehozása, majd az egykori NDK-ból érkezett több ezer menekült ellátása. A bárónő állhatatos építő és segélyező munkájának szelleme ma is a fő jellemvonása az alapítvány tevékenységének, amely ma már egész Kelet-Európára kiterjed. A mintegy 320 tagú alapítvány mintegy 3 millió eurós alaptőkéjének hozamát teljes mértékben a rászorulóknak juttatja. 1991 óta 3000 teherszállítványt mintegy 50 millió euró értékben sikerült a rászorulóknak összesen 100 projekt keretében eljuttatnia. A szervező munkát az elnökség és a különböző projektek vezetői teljes egészében ingyenesen végzik. A hetente Kelet-Európába küldött kamionok segélyszállítmányai dr. Elisabeth Fessl de Alemanynak, az alapítvány – a magyar állam érdemkeresztjével kitüntetett – képviselőjének szervező munkáját dicsérik.

Az ünnepséget Kövér Sándor, a két magyar szövetség elnöke nyitotta meg, majd köszöntőt mondott Mydlo Tamás, a Magyar Köztársaság küldötte. A köszöntőket a Hetjens-Museum igazgatónőjének, dr. Sally Schöne asszonynak az előadása követte, amelyben szó esett a jövő évben a „kulturális főváros Essen-Pécs-Isztambul 2010” és a „Szene2010 Ungarn” keretei között megrendezendő Zsolnay kiállításról is.

Ezt követte Stompf Klára, az Ungarisches Tourismusamt képviselőjének előadása Magyarország természeti kincseiről, nevezetességeiről és turisztikai érdekességeiről.

Az ezt követő laudációt Karl-Heinz Lieb, a Máltai Szeretetszolgálat, nemrég a lengyel és a német állam érdemkeresztjével kitüntetett képviselője, II. Erzsébet angol királynő által vezetett St. John Máltai Lovagrend tagja mondta el. A kitüntetést Peter Heidrich, a DUG alelnöke, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat már a zugligeti NDK menekülttábor építésénél is részt vevő alapító tagja, a bárónő és von Boeselager barátja adta át.

Von Hoensbroech gróf úr ünnepi beszéde nem csak az alapítvány munkájáról, hanem a bárónő életének és munkájának meghatározó és szép pillanatairól is szólt. A gróf úr felhívására: „Segítsen, hogy segíthesünk!” a jelenlévő vendégek a rendezvény végén anonim és önkéntes adományokkal válaszoltak.

A rendezvény hivatalos részét a jótékonyági koncert követte. Bianca von Zambelly, opera- és koncerténekesnő előadásában Bartók, Kodály, Mendelssohn, Mozart és Schubert dalok csendültek fel. A diva az 1848-as hős Zambelly Lajos honvéd huszár ezredes unokája, akit már 16 évesen elítéltek és bebörtönöztek az ellenálló mozgalomban való részvételért. Az 1956-os forradalom idején kiszabadult, majd Bécsbe menekült. 1995-ben megkapta a Magyar Köztársaság Lovagkeresztjét.

A jelenleg az esseni „Philharmonie”-ban fellépő diva összesen 56 operaszerepben lépett fel, misék és oratóriumok kedvelt és keresett szólistája, a dalköltészet remekeinek hivatott tolmácsolója is. „Az emigráció Dérnyéje”-ként járja be Németországot, Ausztriát, Franciaországot, Hollandiát, Svájcot és Japánt is. Életművéből különösen kiemeltre méltó a hangszalagra is rögzített „Tiszán innen, Dunán túl” c. műsora. A művész szikrázó egyénisége és temperamentuma magával ragadta a közönséget. Zongorán kísért Martin von der Heidt.

A koncert ünnepi hangulatát a helyszín különlegessége tette teljessé. A világhírű Steinway-Haus a koncerttermében kiállított mintegy 100 koncertzongora és pianó legszebbjét egy igazi „D274 Flügel”-t bocsátott teljesen ingyen a művész rendelkezésére.

A koncertet fergeteges siker koronázta. A vendégek testi-lelki táplálékát dr. Mónika Seidler, a DUG Düsseldorf e. V. kultúrfelelőse által készített finomságok és a Baron von Twickel, a DUG Düsseldorf kooperációs felelősenek szekszárdi pincéjéből származó borok egészítették ki.

Az állófogadás rövid szünetében Stompf Klára kisorsolta az Ungarisches Tourismusamt ajándékát, egy Budapesti utazást két személyre 500 euró értékben.

A több mint 80 résztvevő közt jelen voltak a magyar nyelven tökéletesen beszélő Ildikó és Ilona von Boeselager bárónők, Vápar József, a Magyar Köztársaság gazdasági konzulja és a DUG Düsseldorf e. V. alelnöke, Mervai Péter, az EVOSZ-IWTD titkára és a DUG Köln-Bonn e. V. elnöke,

dr. Jürgen En, az osztrák-német szövetség elnöke, Horváth András, a második világháború utáni években és az 1956-os forradalom után Düsseldorfba menekült magyarok által alapított első magyar szövetség vezetője, valamint a Semmelweis Orvos-, Fogorvos- és Gyógyszerész-társaság és a düsseldorfi magyar szövetségek tagjai.

A rendezvény után Kövér Sándor elnök nagy örömmel köszöntötte a helyszínen a DUG Düsseldorf e. V.-ba belépett új tagokat!

Kövér Sándor, Düsseldorf

A szövetségünk két – 2005-ös és 2006-os – szerényebb kivitelezésű (A5-ös méretű) naptára után az idén egy igényesebb szerkesztésű 2010-es naptárt jelentetett meg. Az esztétikusan összeállított naptár, amely a magyar névnapokat is feltünteti, 30 x 42 cm méretű, 200 gr-os krétázott papírra, minden lapján színes nyomással készült. A tizenkét hónap lapjain egy-egy németországi magyar vonatkozású emlékhely kerül bemutatásra. A 14 lapos naptár utolsó lapján rövid információ található a szövetségünkről.

A naptárokat november végén eljuttattuk a tag egyesületekhez. A képen a naptár fedőlapja látható. A naptár 5 Euró + postaköltségért megrendelhető: szabolics.szilagyi@buod.de.

Boldog karácsonyt és sikerekben gazdag, békés új esztendőt kívánunk.

BUOD-INFO
a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének kiadványa

Felelős szerkesztő:

dr. Klement Kornél elnök

Szerkesztő:

Bacsur Magdolna elnökségi tag

Olvasószerkesztő:

Urban Mária elnökségi tag

www.buod.de